

ברוך שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה
 בְּרָאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם
 שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו. בָּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיֵּם לְנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל. בָּרוּךְ שְׂמוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאֵב הַרְחֵמֵנוּ
 הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ. מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו.
 וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ. נְהַלְלֶךָ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת.
 נְגַדְלֶךָ וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפָאֲרֶךָ וּנְזַכִּיר שִׁמְךָ וּנְמַלִּיכְךָ מְלַכְנוּ
 אֱלֹהֵינוּ. יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַדִּי עַד
 שְׂמוֹ הַגָּדוֹל:

בָּרוּךְ אַתָּה ה' מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ עוֹשֵׂה בְּרֵאשִׁית. בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו. בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיֵּם לְנֶצַח. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל.

בְּרוּךְ שְׁמוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

הָאֵל הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ.

מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ. נְהַלְלֶךָ ה' אֱלֹהֵינוּ

בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת. נְגַדְלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ מְלַכְנוּ

אֱלֹהֵינוּ. יַחֲיד חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַדִּי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבְּחוֹת:

בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ עוֹשֵׂה בְּרֵאשִׁית. בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ
מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו. בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיֵּם לְנֶצַח. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל.

בְּרוּךְ שְׁמוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.

הָאֵל הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ.

מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ. נְהַלְלֶךָ ה' אֱלֹהֵינוּ

בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת. נְגַדְלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ מְלַכְנוּ

אֱלֹהֵינוּ. יַחֲיד חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַדִּי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבְּחוֹת:

<p align="center"><u>בראשית פרק ו</u></p> <p>(ט) אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלקים התהלך נח: (י) ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: (יא) ותשחת הארץ לפני האלקים ותמלא הארץ חמס: (יב) וירא אלקים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: (יג) ויאמר אלקים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ:</p>	<p align="center"><u>בראשית פרק ו</u></p> <p>(ה) וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: (ו) וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: (ז) ויאמר ה' אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: (ח) ונח מצא חן בעיני ה':</p>
--	---

רש"י בראשית (פרק ו פסוק ה)

ה' אלהים - ה' הוא שמו, אלהים שהוא שופט ושליט על כל, וכן פירוש זה בכל מקום לפי פשוטו, ה' שהוא אלהים:

מלכים א' (יח:כא)

ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם ה' האלקים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר:

תענית (כח:)

שוב מעשה ברבי אליעזר שירד לפני התיבה ואמר עשרים וארבע ברכות ולא נענה. ירד רבי עקיבא אחריו, ואמר: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו למענך רחם עלינו, וירדו גשמים. הווי מרנני רבנן. יצתה בת קול ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה, אלא שזה מעביר על מידותיו, וזה אינו מעביר על מדותיו.

הלכות יסודי התורה (פרק ב הלכה ב)

והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו, בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול א כמו שאמר דוד צמאה נפשי לאלהים לאל חי, וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות, כמו שאמר דוד כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך מה אנוש כי תזכרנו, ולפי הדברים האלו אני מבאר כללים גדולים ממעשה רבון העולמים כדי שיהיו פתח למבין לאהוב את השם, כמו שאמרו חכמים בענין אהבה שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם.

ספר העיקרים מאמר ב פרק כו

וזה כי ברכה שם נאמר על רבוי ותוספת טוב ושפע. וכשיאמר על המקבל יהיה ברוך פעול, כי אחר שמצאנו ויברך ברוך אתכם (יהושע כ"ד י'), שהוא מקור מן הקל, נבנה ממנו כל הבנין ויהיה ברוך פעול, כלומר מושפע מרבוי הטובה. וכשיאמר על הנותן יהיה ברוך שם התואר, כמו רחום וחנון שהם שמות תארים נקרא בהם השם יתברך להיות הפעל המגיע ממנו ברכה שהיא תוספת שפע ורבוי הטובה

ספר כד הקמח ברכה

ברכה

ברוך אתה ה' למדני חקיך (תהלים קיט). היה דהמע"ה מבקש בכתוב הזה מאת הקב"ה שיתן לו שפע וריבוי השגה בידיעתו ושיראהו נפלאות מתורתו. ולכך הזכיר לשון ברכה שהוא שפע וריבוי. והכתוב הזה יכלול תהלה ותפלה כי לשון ברוך אתה ה' הוא לשון שבח ותהלה. אמר הלא אתה הוא מקור הברכה שממנו יבא השפע לכל נשפע וכיון שכן הוא למדני חקיך, התפלל לפניו שיאציל עליו שפע השגה לדעת חוקיו והזכיר ברוך לשון פעול כי הוא פעול בעצם הברכה והוא מקור החכמה והברכה שאינו פוסק לנצח נצחים כי לשון ברכה מלשון בריכת מים ולכך הזכיר ברוך ולא אמר מבורך שענינו מקבל ברכה. ואפשר להבין בו שני ענינים, האחד שהוא מבורך ממי שלמעלה ממנו, והשני שמבורך ממי שלמטה ממנו. והחלק הזה הראשון לא יתכן אמרו בהקב"ה ח"ו כי הוא הסבה העליונה שאין למעלה ממנה והוא חלק יעקב ויוצר הכל הוא. אבל הענין כי הוא ממי שלמטה ממנו והם עבדיו ומשרתיו הגדולים העצומים שמשמים שבמדור העליון ושבמדור התחתון כי הכל מקדישים ומעריצים ומברכים את שמו כי הוא בראם והמציאם מאין, וזהו שאנו אומרים בתפלה ברכו את ה' המבורך, כלו' המבורך מבריותיו כלם העליונים והשפלים, וכן אנו אומרים ביוצר ברוך ומבורך בפי כל הנשמה הזכיר ברוך על שם שהוא מקור הברכה והזכיר מבורך לפי שהוא מבורך בפי הכל, ומה שהזכיר חקיך ולא אמר מצותיך לפי שהחוקים יש בהם סתרי תורה ותעלומות חכמה ומתוכם יתרבה על אדם שפע ידיעה בהשגתו יתברך ואע"פ שהוא ית' מקור הברכה מצינו שהוא חפץ בברכות נבראיו למען הצדיקים להגדיל ולהאדיר שכרם ותגמולם לעוה"ב למען יהיה העוה"ז מתברך בשפע מזונות וריבוי הטובה, ועל כן באה מצות עשה בתורה לברך על המזון כדי שיתברכו מזונות העולם כדכתיב (דברים ח) ואכלת ושבעת וברכת: